(celebrálja Nyerges András)

HETI TEXTUS

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 43. szám, 2020. október 22.

„Olyan kemény legény, hogy amikor az egész müvelt világ eszmekörét betölti a demokratikus és szocziális haladás szükségességének érzete, ő bir elég bátorsággal es elszántsággal szembefordulni a nagy világáramlattal és itt, Európa közepén, reakcziót csinálni, közben pedig mélységesen' lenézni részeg illúzióiért az egész Európát. Legutóbb is jó keményen odavagdosott annak a Francziaországnak, amely a nálunk űzött kül- és belpolitikai reakczió láttára, ijédten visszahúzta tőlünk a maga tőkéit. Megmondotta Francziaországnak jó magyarosan, ne gondolja azt, hogy mi rá vagyunk szorulva az ő tőkéire, majd megélünk mi a magunk emberségéből, Felmerül bennünk a kétség, hogy rendelkezik-e Tisza István a külföldön is azzal a sullyal és tekintéllyel, amivel a képviselőházi palotaőrség előtt rendelkezik? Hátha a külföld nem lát mást benne, mint a nagy hányavetiséget, amely csak akkor fajul merészséggé és elszántsággá, amikor büntetlenül teheti. Hátha a külföld az ő hetyke kiszólásaiban nem lát mást, mint közönséges nyelvöltögetést, amelynek az afölötti boszuság a szülő oka, hogy a müvelt külföld nem képes őt »megérteni« és kritikáiban keményen elveri rajta a port?" – írta a *Magyarország* 1913. november 30-án.